

¿Per què una Gerència Municipal d'Urbanisme a Terrassa?

Jordi Armengol i Sánchez

La creació de la Gerència Municipal d'Urbanisme de l'Ajuntament de Terrassa ha estat una decisió política important ja que ha fet possible la realització d'una política urbanística coherent amb les necessitats del municipi, després de diversos intents de reestructuració de l'Ajuntament per fer front al casos urbanístic heretat del franquisme i a l'especulació desorbitada fruit del «boom» expansionista dels anys seixanta.

La necessitat d'executar i gestionar les competències urbanístiques en un sentit ampli i d'altra banda la conveniència de disposar d'un nou Pla General d'Ordenació com a premisses irrenunciables per definir un nou model de ciutat i regular de forma harmònica les relacions dels ciutadans amb el mitjà en què viuen, són els trets fonamentals que han ajudat a apostar per la creació d'una Gerència d'Urbanisme com a entitat jurídica autònoma que garanteixi l'eficàcia, flexibilitat i agilitació de la gestió municipal en aquest camp, difícil i complex, a causa de l'acumulació d'innombrables problemes i dèficits d'equipaments i infraestructures de tota mena.

Malgrat els intents ben lloables de reforma administrativa, sembla clar que l'estructura organitzativa dels ajuntaments –pensada per a unes circumstàncies històriques molt diferents de les actuals– no s'ajusta gens als propòsits que es persegueixen –probablement a causa de

les mateixes limitacions de la Llei de Règim Local. Amb una tal situació és evident que no es disposa de mecanismes amb què enfrontar-se amb els problemes plantejats, i això ja sense entrar a parlar de la potenciació de les oficines

tècniques o de la creació de direccions de serveis o d'àrees, com s'ha fet a l'Ajuntament de Terrassa.

* Jordi Armengol i Sánchez és tinent d'alcalde i vice-president de la Gerència Municipal d'Urbanisme de Terrassa

CRISTOBAL CASTRO

Per altra banda la creació de la figura de la Gerència d'Urbanisme continguda en la Llei del Sòl confirma la defectuosa adaptació del model tradicional d'administració als objectius perseguits i proporciona una resposta, adequada a la necessitat d'una solució àgil en la gestió urbanística municipal.

El mateix problema es produeix en la gestió del patrimoni municipal del sòl per la manca d'organismes aptes per administrar-lo amb un esperit de màxima rendibilitat social. Són ben coneguts els déficits importants que han heretat les ciutats que, com Terrassa han tingut un creixement desbordant -tal com deia al començament- amb barris sencers totalment marginats en una etapa històrica on aquestes qüestions no es prenen en consi-

deració.

Però és que, a més a més, l'eficàcia del planejament urbanístic prescindint que hagi estat concebut amb més o menys encert, depèn de la capacitat real de portar-les a la pràctica, és a dir, de gestionar-lo i executar-lo. I és en aquest terreny on la consecució d'una dinàmica operativa esdevé imprescindible i on les estructures convencionals s'han de mostrar definitivament insuficients. Els plans, projectes i programes s'han d'executar amb precisió i puntualitat. Les obres, d'altra banda, s'han de realitzar en el termini de temps més breu possible perquè siguin profitoses als ciutadans.

Tots aquests elements van ser decisius quan l'Ajuntament democràtic es va plantejar d'afrontar urgent-

ment aquesta situació i es va decidir de crear la primera Gerència Municipal d'Urbanisme de Catalunya aprovada pel Consell Executiu de la Generalitat el 14 de desembre del 1981, l'eficàcia de la qual respon totalment als objectius polítics que ens varem plantejar i pensem que encara ho serà més quan executem el Programa d'Actuació d'aproximadament 12.000 milions de pessetes per als propers 8 anys, i que comporta el desenvolupament de nombrosos plans parcials, especials, àrees de millora urbana i rehabilitació, projectes d'urbanització, etc. amb una estructura gerència i un nucli relativament reduït de professionals, especialitzat i interdisciplinari i amb una probada capacitat de gestió urbanística.

L'exposició del concurs d'idees de remodelatge de l'espai que deixarà lliure l'actual estació dels populars «Catalans» (Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya), constituï un èxit ciutadà. El concurs estava dotat amb dos milions de pessetes.

PILAR VILADEGUT

FRANCINO

Ple municipal d'aprovació de pla general d'ordenació de Terrassa, el desembre de 1982. La Gerència Municipal d'Urbanisme començava a tenir feina.